

РЕШЕНИЕ

№ 3458

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2011** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 15.01.2020 г., постановено по НАХД № 8052/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 115 с-в. Със същото е потвърдено НП № 42-561/05.04.2018 г. на началника на ОО „Автомобилна администрация” С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 7, т. 3, б. „б“, предложение първо от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, издадена от министъра на транспорта и съобщенията.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и чл. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска се да се отмени решението и потвърденото с него наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал.1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред настоящата инстанция е образувано по касационна жалба на [фирма] против решение от 15.01.2020 г., постановено по НАХД № 8052/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 115 с-в. Със същото е потвърдено НП № 42-561/05.04.2018 г. на началника на ОО „Автомобилна администрация” С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 6, ал. 7, т. 3, б. „б“, предложение първо от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, издадена от министъра на транспорта и съобщенията.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 11.12.2017 г. в [населено място], [улица] областен отдел „Автомобилна администрация“, след извършена проверка в базата данни на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“ е установено, че превозвачът [фирма], притежаващ лиценз № 6932 за международен превоз на товари не е подал справка за доказване на финансова стабилност в срок до 01.12.2017 г. За извършеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателното постановление.

Решението на първоинстанционния съд е правилно, а касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушения на този закон и на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, с изключение на изискванията за превоз на опасни товари, за които не е предвидено друго наказание, се налага наказание или имуществена санкция 200 лв. Съгласно чл. 6, ал. 7, т. 3, б. „б“, предложение първо от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, издадена от министъра на транспорта и съобщенията, лицата по чл. 2, ал. 1 доказват финансова стабилност всяка година преди изтичане на срока, за който е сключен договорът за застраховка, или срока, за който е издадена банковата гаранция. Несъмнено е обстоятелството, че касаторът в това производство е лице по чл. 2, ал. 1 от наредбата, което следва да изпълни задължението си по чл. 6, ал. 7, т. 3, б. „б“ от наредбата, доколкото притежава лиценз за международен превоз на товари. Съгласно чл. 6, ал. 8 от наредбата финансовата стабилност се доказва чрез представяне на справка (приложение № 3) с приложени документи, един от които е договор за застраховка, отговарящ на изискванията на ал. 6. Съгласно ал. 6 договорът за застраховка трябва да отговаря на следните изисквания – да е сключен за застраховка по раздел 2, б. „А“, т. 3, 8, 9, 13 и 16 от приложение 1 от Кодекса за застраховането, застрахованото имущество трябва да е собственост на лицето по чл. 2, ал. 1, да бъде сключен за застрахователна сума не по-малка от общия размер на собствения капитал, с който е необходимо да разполага превозвачът съгласно ал. 1, периодът на застрахователното покритие трябва да е 1 година. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява извършването на нарушението, доколкото не се спори между страните, че на 11.12.2017 г. в [населено място], [улица] областен отдел „Автомобилна администрация“, след извършена проверка в базата данни на Изпълнителната агенция

„Автомобилна администрация“ е установено, че превозвачът [фирма], притежаващ лиценз № 6932 за международен превоз на товари не е подал справка за доказване на финансова стабилност в срок до 01.12.2017 г. Несъмнено е обстоятелството, че нормата на чл. 6, ал. 7, т. 3, б. „б“, предложение първо от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, издадена от министъра на транспорта и съобщенията, изисква лицата по чл. 2, ал. 1 да доказват финансова стабилност всяка година преди изтичане на срока, за който е сключен договорът за застраховка, като това доказване се извършва всяка година чрез представяне на справка (приложение № 3) с приложени документи, един от които е договор за застраховка, отговарящ на изискванията на ал. 6. Несъмнено е също така обстоятелството, че посочената справка следва да бъде подадена преди изтичане на срока, за който е сключен договорът за застраховка. В процесния случай справката е следвало да бъде подадена в срок до 1 декември 2017 г., като посочения срок несъмнено не е бил спазен.

В съответствие с изложеното правилно административно наказващият орган е наложил административното наказание на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.01.2020 г., постановено по НАХД № 8052/2018 г. на СРС, наказателно отделение, 115 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: